

PŁAĆCA (4) *sb m*

płaćca (3), **płajca** (1); *płaćca Murm, BartBydg, LatHar; płajca KochPs.*

-ã- (2) *KochPs, LatHar, -a- (1) Murm; końcowe a jasne.*

sg *N* *płaćca* (2). ◇ *G* *płaćce* (1), [*płajcy, płajce*]. ◇ *I* *płajcą* (1). ◇ [*p I płajcami.*]

Sł stp brak, Cn: płajca; poza tym s.v. dłużnik, Linde także XVII w.: płajca.

1. *Ten, kto daje zapłatę; praefectus aerarii Murm, BartBydg (4) : Praefectus aerarij eyn lonher Płaćcá Murm 175; BartBydg 121b; [płaycá/ Solutor Volck Qqq4v].*

Przen: Ten, kto nagradza albo karze, tj. Bóg (2) : Raz pan wyrzekł/ tá rzecz dwoiá/ Władza/ y litość/ iest moiá. A iáko kto zálługuie/ Tákim płaycá mię vczuie. KochPs 89.

Wyrażenia: »hojny płaćca« (1): Przez tegoż Iezufá Chryftufá/ Páná nálezgo/ wyflawicielá ná tym świecie cnoty Marciná świętego/ á na przyfzłym hoynego płaćce/ zá wiárę y vczynki iego. LatHar 454.

[*»łaskawy płajca«: áby cných á dołkonálych vczynkow fwoich/ dołkonáłą záplátę zarázem od fprawiedliwego y łáfkáwego remuneratorá áłbo płayce Bogá wzięli GrodzCzyś I 18.*]

[*»sprawiedliwy (i łaskawy) płaćca«: GrodzCzyś I 18, 19; A pierwey [Pan Bóg] iákie miał imię? Mocny/ mściwy/ ná grzełzne gniewliwy/ ciężki ná liczbie/ y fprawiedliwy płaćcá/ káždemu wedle vczynkow iego oddájący. SkarKaz 510 (Linde błędnie 570).*]

[*Szereg: »remunerator i (albo) płajca«: ták y ci ktorzy ná tym świecie áłbo mało/ áłbo nic dobrego/ á drudzy siłá złego vczynili/ záplátę przyfłtoyną od fprawiedliwego remuneratora y płaycy Bogá odnieśli GrodzCzyś I 19, 18.*]

2. [*Ten, kto ma do spłacenia dług, dłużnik; aeratus homo, debitor, nomen Cn: Siłá zásię iest tych ludzi/ ktorzy áni záprzéc tego co wzięli vmiéią/ áni oddác: [...] ták iż rychléyby ie názwać nierychlémi płaycami/ niżli złémi. SenekaGórn 262.*]

Synonimy: 2. dłużnik, iściec, pożyczalnik.

Cf [PŁATOWNIK]